

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 14 d'abril de 1999. Comença la sessió a les 10 hores i 7 minuts. Presidix el Molt Excel·lent President Senyor Hector Villalba i Chirivella. Sessió plenària número 107. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, es reanuda la sessio.

Següent punt de l'orde del dia: compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels Síndics dels grups parlamentaris.

En primer lloc, i en representació del Grup d'Esquerra Unida-Els Verds, la seua Sindica, senyora Marcos, te la paraula.

*Compareixença del president del Consell
per a respondre a les preguntes
d'interès general per a la Comunitat Valenciana
formulades pels grups parlamentaris*

La senyora Marcos i Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Zaplana, al llarg del debat i del discurs d'investidura, el mateix que al llarg del debat de política general pel que fa al País Valencià dels anys 96 i 97, va adquirir vosté una sèrie de compromisos pel que fa a les senyes d'identitat del País Valencià, fonamental la llengua i al nostre autogovern.

Per tant, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds, volem que vinga a aquesta trona per a parlar de quin és el nivell de compliment dels seus compromisos pel que fa a les senyes d'identitat i l'autogovern del País Valencià.

Gràcies.

El senyor president:

Gracies, senyora Marcos.
Senyor president.

El senyor president del Consell:

Señor presidente.
Señorías.

Señora Marcos, mi disposición personal, y la disposición del gobierno desde el primer momento que asumimos nuestra responsabilidad, fue que las señas de identidad, nuestras señas de identidad fueran siempre motivo de encuentro desde el consenso y nunca de separación. Acabar, en la medida de lo posible, y creo que lo hemos conseguido en gran medida, con las divisiones absurdas que de forma desagradable nos habían acompañado en las últimas tres décadas y, sin duda, acabar con cualquier complejo y defender nuestras señas de identidad por encima de todo. Creo, sinceramente, que el gobierno y yo mismo podemos estar orgullosos de la labor realizada en ese sentido.

El senyor president:

Gracies, senyor president.
Senyora Marcos.

La senyora Marcos i Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Zaplana, espere que vosté no s'enfade pel que vaig a dir, però ha fet una vegada més gala del màxim ci-

nisme polític. Ha vingut ací a aquesta trona ara, en el 96 i en el 97 parlant que des del seu govern, i vosté mateix, anaven a intentar aplegar al consens.

Mentre deia això, mentre des d'aquesta trona parlava de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, mentre vosté plantejava paranyes que ha tingut entretinguts a alguns il·lusos irresponsables, mentre vosté ha projectat núvols de fum, ha fracassat, si això era el seu propòsit conscient. Perquè, senyor Zaplana, vosté s'ha posat sempre al costat dels que han generat la guerra, els que han emprat actituds hostils i bel·licosos contra els intel·lectuals, les universitats, els mestres, apostant de forma decidida pel secessionisme lingüístic. Ha plantejat vosté la política de dretes més cavernícola i en contra dels interessos del País Valencià.

Per a vosté tot li val. Ha vingut ací a qüestionar sentències del Tribunal Constitucional; ha propiciat l'autoodi, censurant i perseguint els nostres referents culturals, com Enric Valor o en Ovidi Montllor; ha permès la censura dels llibres de text i ara els dels mestres; ha ordenat que la inspecció, com si encara estiguérem al franquisme, perseguira a les persones que estan parlant de País Valencià i de la denominació científica del valencià; ha mostrat el seu veritable semblant allunyat del respecte a la ciència, a les arrels d'un poble, a la pràctica i al convenciment democràtic.

Tot li val, senyor president, per a defensar estrets interessos particulars, i sobretot defensar la ideologia d'eix diari que està al seu voltant mediàtic. Menysprea les organitzacions que defensen la nostra cultura i conreen la llengua: les festes de les escoles en valencià, els editors i editores de llibres en la nostra llengua. Està intentant fer de les línies en valencià un gueto. Del seu pressupost, sols destina al valencià el 0,07%, i fins i tot això no s'executa. No li ha importat ni fins i tot fer-nos fer el ridícul més espantós davant dels intel·lectuals a París, condemnant i censurant un dels pannells que havien posat els comissaris de l'exposició del Misteri d'Elx a París, senyor Zaplana.

Però vosté segurament des d'ací no ha dedicat ni mig minut a la reforma de l'Estatut. Per què, senyor Zaplana? Perquè vosté, com a president del seu grup, ha permès que el seu grup boicotejara el que ha sigut un desig, fins i tot votat en aquestes Corts, que el País Valencià fóra a tots els nivells com a una comunitat històrica i tinguera el màxim nivell estatutari i el màxim nivell de sostre competencial. Senyor Zaplana, això és cinisme de la pitjor espècie.

Al capdavant, senyor Zaplana, una vegada més ha fet vosté palés que el respecte a la cultura, a les senyes d'identitat, a la vertebració i al projecte del nostre poble no és patrimoni de la dreita valenciana. Aquestes qüestions no formen part dels interessos dels venedors de fira. Sols des del concepte de la política com a servei públic i des del respecte a la ciència, des de l'amor a la nostra llengua —que vosté no ho sap ni conrea, ni segurament parla en la intimitat com el senyor Aznar— sols des d'eixe amor i des del conreu de la llengua, des del convenciment de pertinença a un poble dintre d'un estat plurinacional, serà possible avançar cap a un futur més lliure.

Però, senyor Zaplana, vosté que presumeix d'estar al centre, sols falta a la veritat quan parla. L'última vegada es va acomiadar de mi des d'aquesta trona dient: "Vosté tornarà a un institut millor que el que va deixar". Se'n recorda? Bé, jo tornaré a uns barracots, perquè el meu institut que hauria d'estar fet en el 96, encara no ha entrat ni una piqueta ni una màquina. Senyor Zaplana, eixa és la veritat de les seues paraules: que mai diu la veritat. Sols diu el que l'interessa i mai diu el que els interessa als valencians i a les valencianes.

I sobretot el pitjor és que vosté es permet tindre la patent de cors de dir què coses interessen als valencians i què coses no els interessen.

El senyor president:

Senyora Marcos.

La senyora Marcos i Martí:

Jo crec que la llengua, les senyes d'identitat i el nostre autogovern són del major interès dels nostres valencians, i vosté ha fracassat en estes propostes, senyor Zaplana. (*Remors.*)

El senyor president:

Gracies, senyora Marcos.
Senyor president.

El senyor president del Consell:

Señor presidente.
Señorías.

Señora Marcos, es la última sesión de control de esta legislatura, y desde luego no será mi tono hacia usted ni muchísimo menos distinto al que debe ser hoy, de agradecimiento a la labor parlamentaria que su señoría ha desempeñado durante esta legislatura, de respeto y, si me lo permite, de afecto personal.

Dicho eso, le diré, señoría, con la máxima cortesía, que el gran problema está desde su punto de vista desenfocado, porque la denominación de nuestra comunidad en el Estatuto de Autonomía es la de Comunidad Valenciana; la lengua es el valenciano; nuestro territorio acaba por el norte, en los límites de la provincia de Castellón; nuestra señora lleva la franja azul y el himno es el del maestro Serrano. Y mientras su señoría no acepte eso, será muy difícil que nos podamos poner de acuerdo, porque su señoría lo que no acepta es el acuerdo constitucional que posibilitó la aprobación de nuestro Estatuto. (*Aplaudiments des d'un sector de la cambra.*) Eso es.

Y es difícil propiciar el consenso con quien desde la minoría quiere tener toda la razón. Yo no tengo toda la razón, pero represento al gobierno valenciano, represento a la formación política que más confianza obtuvo en las últimas elecciones autonómicas y que se va a examinar, como todas, dentro de dos meses de nuevo ante el pueblo valenciano. Eso nos debe inspirar, como mínimo, respeto.

Y su señoría sabe que he hecho todos los esfuerzos, desde mi posición lógicamente, por llegar a acuerdos y por llegar a compromisos. No son las señas de identidad las del Bloc de Progrés las de la Comunidad Valenciana, no es la cuatribarrada con las que ustedes se enfundan en las manifestaciones que realizan en Valencia nuestra bandera. Y miren ustedes que yo les trato con respeto siempre, pero no es la denominación País Valencià la de la Comunidad Valenciana, por mucho que usted, en el ejercicio de su libertad, la quiera utilizar.

Y es difícil así poder llegar a acuerdos, señoría, a pesar de que yo lo he intentado y lo voy a seguir intentando. Y se han dado pasos fundamentales, como el de la creación, la aprobación de la ley de la Academia Valenciana de la Lengua, y vamos a seguir trabajando —luego hablaremos de eso en la siguiente pregunta— y lógicamente se compondrá y seguiremos andando adelante, pero no se puede mirar adelante desde el rencor, desde la historia pasada que les enfrentó. No me haga a mí responsable sólo, hágame responsable de estos cuatro años. Esta polémica nos acom-

paña en la Comunidad Valenciana, y les acompaña a ustedes como formación política, desde hace mucho tiempo. Y ¿saben por qué? Porque la inmensa mayoría de la sociedad valenciana no comparte sus criterios; si no, la polémica no existiría. La polémica no es artificial, la polémica no la crea este gobierno ni la creo yo. La polémica está en el seno de la sociedad valenciana. Y no se supera esa polémica viniendo aquí a insultar, a ofender y a decir que alguien no defiende los intereses de la Comunidad Valenciana cuando preside el gobierno valenciano. Eso hay que entenderlo.

Yo no soy ningún sectario, señoría, aunque usted lo diga repetidamente. Enric Valor tiene muchos institutos con su nombre, y el conseller de Educación el otro día firmó tres. Lo que usted me pide a veces es que nos saltemos la legislación vigente. El otro día tres. Le puedo decir hasta las poblaciones —las tenía por aquí—: Pego, Chirivella y Sueca. Nosotros respetamos a todo el mundo, cosa que ustedes no hacen. Nosotros respetamos a los que también hablan mal de nosotros y no ofendemos a los que ustedes en teoría creen contrarios porque hacen ejercicio de su libertad, que todos estamos comprometidos en defender, nos guste o no nos guste.

Señoría, yo le agradezco su trabajo parlamentario. Su obligación era criticarme, su obligación era censurarme y su obligación era buscar los puntos débiles de este gobierno. Mi obligación es decirle a usted hoy que siempre encontrará en mí mi mano tendida desde el punto de vista político y desde el punto de vista personal. Y agradecerle su trabajo en esta legislatura.

Muchas gracias. (*Aplaudiments des d'un sector de la cambra.*)

El senyor president:

Moltes gracies.

En representació del Grup Nacionaliste Unio Valenciana, el seu Sindic, senyor Artagoitia, te la paraula.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gracies, senyor president.
Senyories.

Senyor Zaplana, fruit del pacte que varen firmar vostes, Partit Popular i Partit Socialista, es va aprovar en estes Corts la llei de creació de l'Academia Valenciana de la Llengua, que no de la llengua valenciana, i que es va haver de debatre per urgencia, habilitant un periodo inhabil de les Cort. I a mes, es dia de la molta urgencia que tenia, perque la mateixa disposicio transitoria primera dia tambe que els membres que conformarien l'Academia es nomenarien en el determini d'un mes.

Per eixa rao, senyor president, li preguntem que en quina situacio es troba el nomenament del membres de l'Academia Valenciana de la Llengua, donat que, segons la llei, com li he dit, es marcava un mes en la seua disposicio transitoria primera per al seua nomenament.

Res mes i moltes gracies.

El senyor president:

Moltes gracies, senyor Artagoitia.
Senyor president.

El senyor president del Consell:

Señor presidente.
Señorías.

Señor Artagoitia, la elección de los miembros de la Academia Valenciana de la Lengua, como sabe su señoría,